1955 Podepsání Varšavské smlouvy

Dne 14. května 1955 byla ve Varšavě podepsána Smlouva o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci, která vstoupila do dějin pod názvem Varšavská smlouva. Uzavřelo ji osm socialistických států: Albánská lidová republika, Bulharská lidová republika, Maďarská lidová republika, Německá demokratická republika, Polská lidová republika, Rumunská lidová republika, SSSR a Československá republika. Tento pakt byl reakcí na zřízení Západoevropské unie a Pařížské dohody umožňující vstup Spolkové republiky Německo do NATO.

1955 – Signing of the Warsaw Pact

On 14 May 1955, the Treaty of Friendship, Cooperation and Mutual Assistance was signed in Warsaw, entering into history as the Warsaw Pact. Eight socialist States signed it: The People's Republic of Albania, the People's Republic of Bulgaria, the German Democratic Republic, the People's Republic of Hungary, the People's Republic of Poland, the People's Republic of Romania, the USSR and the Czechoslovak Republic. This pact was a reaction to the establishment of the Western European Union and the Paris Agreements allowing the entry of the Federal Republic of Germany into NATO.

„Není snadné mluvit k vám, mladým lidem, odtud zdaleka. Když k vám mluví komunističtí tajemníci, nikdo je neruší, jestliže však nyní posloucháte mne, tu pravděpodobně vedle mých slov slyšíte hučení, skřípání, bouchání, ve kterém se má slova někdy ztrácejí – to se vláda snaží rušit, co my říkáme. Vláda vystavěla více rádiových stanic na to, aby nás rušila, než na to, aby sama mluvila k lidu. Tu vám kladu první otázku: Jak je možno, že se vláda tak bojí? Není to nápadné? Zamyslete se nad tím. Tu kladu druhou otázku: Jestliže dnes Rudé právo tvrdí, že jsem kdysi napsal tu nebo onu větu – jak víte, že je to pravda? Poněvadž vám bylo znemožněno si to kontrolovat vlastní četbou, všechno záleží jedině na tom, zda Rudé právo mluví pravdu. Většina knih o naší historii vám byla vzata, a jak tedy víte, že to nebo ono se stalo? Jen proto, že to říká nějaký komunistický tajemník? Když čtete, že se něco děje v nějaké vzdálené zemi, jak víte, že je to pravda? Jenom proto, že se to píše v Rudém právu?“

Ferdinand Peroutka, (1953)

“It isn't easy to talk to you, to young people, far away from here. When the communist secretaries talk to you, nobody interrupts them. But if you listen to me now, alongside my words you can probably hear a humming, grating, banging noise, in which my words are sometimes lost. That's the government trying to disrupt what we say. The government has built more radio stations to disrupt us than to talk to the people itself. I will pose my first question here: How is it possible that the government is so afraid? Is it not obvious? Think about it. Now for my second question: If Rudé Právo newspaper (Red Truth) says today that at some point I wrote this or that sentence – how do you know it's true? Since it's been made impossible for you to check by your own reading, it all depends only on whether Rudé Právo is speaking the truth. Most books about our history were taken away from you, so how do you know that this or that happened? Just because some Communist secretary says so? When you read that something's happening in a far off land, how do you know it's true? Just because it is written in the Rudé Právo newspaper?”

Ferdinand Peroutka, (1953)

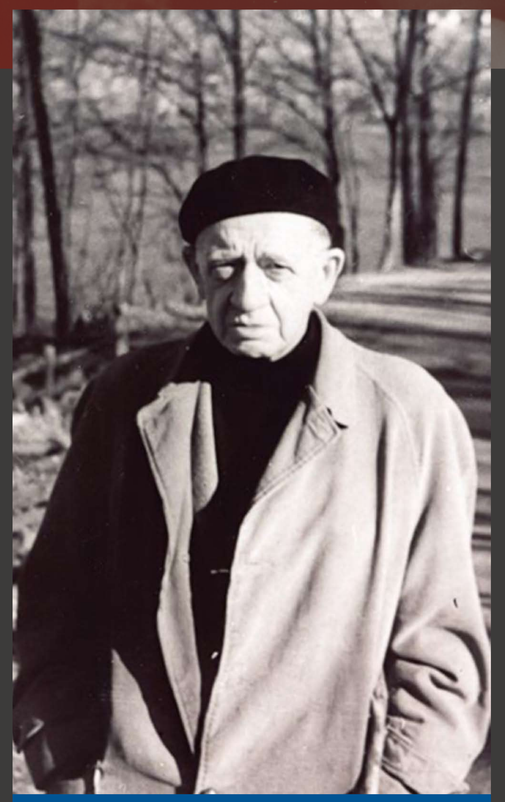

Ferdinand Peroutka
(1895 Praha – 1978 New York, USA)

O „SVOBODNÉ EVROPĚ", PANU PEROUTKOVI A VYTÍ S VLKY

Hamlet-Peroutka: „Bít či nebýt bit?“